

ԷԼ Ի՞ՆՉ ՀՈԳԵԼՈՐ

Էլ ի՞նչ հոգեւոր,
Երբ մահուան հացից նա համ չի առնում
Երբ մահուան նամբից նա ետ չի դառնում
Եւ հազար ու մի պատճառ է քննում,
Թէ ինքն ինչու է մահուան մէջ մտնում.
Բա էլ ինչո՞ւ է Աստծոյ տուն գնում:

Էլ ի՞նչ հոգեւոր,
Երբ չի զգացել ապտակը կեանքի,
Երբ չի ենթարկուել ծաղր ու ծանակի,
Փուշը չի արել իրեն անկողին,
Անզիջում սրտով ընկել է կողին:

Էլ ի՞նչ հոգեւոր,
Որ դեռ ծիծաղը չի փոխել լացի,
Չի առել համը երկնային հացի,
«Որդեծնութեան» ցաւը չի տեսել,
Բայց միշտ ասում է. «Ցաւել եմ ես էլ»:

Էլ ի՞նչ հոգեւոր,
Որ ունայնացման նամբով չի անցել,
Որ Գողգոթայի խաչին չի խաչուել,
Կամ էլ՝ փրկութեան դռնով չի մտել,
Յաւիտենական հանգիստ չի գտել...

ՄԻՇԱ ՍՎԱՐԵԱՆ